

"Het gekrookte riet zal Hij niet verbreken,
en de rokende vlaswiek zal Hij niet uitblussen".

Jesaja 42:3a

OVERVLOEIENDE GENADE.

"Riet", reeds in de oudheid gebruikt voor verschillende doeleinden. Het diende voor het maken van afrasteringen, het stutten van de wijnstok, tot brandstof enz.

Toch is het riet of de rietstaaf een onbetrouwbaar steunsel. Egypte wordt vergeleken met een rietstaaf.

Het Woord van God luidt: En al de inwoners van Egypte zullen weten, dat Ik de HEERE ben, omdat zij het huis Israëls een rietstaf geweest zijn... Een rietstaf heeft niet veel gewicht of druk nodig om te breken. Zo'n gebroken rietstaf is echter wel scherp. Je kunt er je lelijk aan verwonden. Een gebroken rietstaaf is een onnut ding. Je kunt er niet op steunen.

Je kunt er niets van maken.

Je kunt je er lelijk aan verwonden.

Je kunt je er niet mee verdedigen.

Het gekrookte riet is een waardeloos produkt, gereed voor de verbranding. Dat gekrookte riet nu is beeld en gelijkenis van de mens.

De mens waant zich groot en sterk als Egypte.

Egypte, met z'n paarden, wagens en ruiters.

De mens, met z'n verwaten geest, hoogmoedig, zelfverzekerd.

In Gods ogen: Minder dan niet en ijdelheid.

In Gods ogen zijn het altemaal "vuurbrandjes".

Als God opstaat ten oordeel heeft het riet geen bestand. Je kunt op de mens geen "staat" maken.

Onbruikbaar, onnuttig, gevaarlijk, zonder waarde.

Wat is een gekrookt riet? Wie kan niet meer gebruikt worden om de wijnstok te stutten?

Wie erkent zich te zijn: een zondaar, zonder meer? Wie zit er terneer, treurig, Geesteloos, Harteloos, Goddeloos, Moedeloos?? Bij wie

breekt het alles als bij de handen af?
Wie kan bij zichzelf geen schutting maken om
zich achter te verbergen?
Zullen we moed scheppen uit ons "gekrookt"
zijn? Zal het riet ons verblijden?
Toe, lieve lezer...het is de mens eigen om een
leven lang op een gekrookt rietje te blazen..
maar wat geeft het ons?
Is het riet niet geknakt door ons uitzichtloos
verzet tegen de Heere?
Wie heeft zich tegen Hem verzet en vrede ge-
vonden?
Wat al tegenstand tegen de Man van smarten.
Wij achtten Hem van God geslagen en verdrukt.
Een ieder was als verbergende het aangezicht
voor Hem.
Krijgsknechten sloegen Hem met een rietstaf
op het hoofd. O, wie is toch zulk een rietstaf?
Wie gelooft het Woord van God: Er is niemand
rechtvaardig, ook niet één; er is niemand, die
verstandig is, er is niemand die God zoekt.
Allen zijn zij afgeweken, te zamen zijn ze
onnut geworden; er is niemand die goed doet,
er is ook niet tot één toe.
Daarom zal uit de werken der wet het gekrookte
riet niet zalig worden.
God heeft ons goed gemaakt, maar wij hebben
veel vonden gezocht.
In Mattheüs 12 brengt Jezus de woorden uit
Jesaja in verband met Zijn werk aan ellendigen.
Onder anderen is daar een mens met een ver-
dorde hand in de synagoge. 't Is sabbat.
Er zijn veel farizeeërs om Hem te verzoeken.
Misschien hebben zij zelf deze verdorde man
in de synagoge gebracht.
De invalide man is geknakt. Hij kan niet voor
zichzelf zorgen. Hij kan z'n brood niet ver-
dienen.
Wat doet Jezus? Hakt Hij die verdorde hand af?
Neen, Hij beveelt het onmogelijke: Streck uw
hand uit. En hij strekte zijn hand uit, en
zij werd hersteld, gezond gelijk de andere.
Het gekrookte riet zal Hij niet verbreken.

O, welk een heerlijke openbaring van Jezus' werk. Hij zegt niet dat u uw hand moet genezen, door welke therapie ook. Hij zegt: Streck uit die dorre hand..zo dor en uitgeteerd als ze is. Wat bij mensen onmogelijk is, is mogelijk bij God.

Zo laat ons dan niet steunen op het gekrookte riet. Licht zal het breken en ons de hand doorboren. Laat ons veeleer sterven op het gebroken riet, dat om onzentwil werd gehangen aan het hout. Hij bidt voor gebroken rietstaven: Vader, ze weten niet wat zij doen.

Tot het gekneusde, dat gereed hing om te branden, zegt Hij: Heden, heden zult gij met Mij in het paradijs zijn.

In de woningen der draken, waar zij gelegen hebben, zal gras met riet en biezen zijn. En aldaar zal een verheven baan en een weg zijn, welke de heilige weg zal genaamd worden.

Daar speelt Hij Zijn lied
Op 't gekrookte riet;
Kom en ziet:
Hij verderft het niet.....

"De rokende vlaswiek zal Hij niet uitblussen".

Een vlaswiek is een van vlas gedraaide pit. Zo'n pit wordt in een bakje met olie geplaatst om te verlichten allen die in het huis zijn. Doch ziet: de olie raakt op. De pit gaat kwijnen en smeulen. Een hinderlijke reuk vervult het vertrek. Ziedaar, het beeld van ons leven. Van mij en van u. Het licht is uitgegaan. Inplaats daarvan is er duisternis en stank. Wij derven de heerlijkheid van God. In het paradijs ging het licht uit. Dáár hebben we de Heere verlaten. Nu is het licht in ons tot duisternis geworden.

O, droevig beeld! Een kwijnende, rokende vlaswiek. Er is geen olie in de lampen. Nu gaan de lampen uit. Donker is het geworden.

Saulus van Tarsen was zulk een gekrookt riet. Hij wist het niet. Hij was ook zo'n walmende

vaswiek. Hij wist het niet.

Toen kwam een licht van de hemel, en de man die meende een staf te zijn in de hand van God, viel als een gekrookt riet ter aarde.

Ook werd de stem van Jezus gehoord: Saul, Saul, wat vervolgt gij Mij?

En de man die meende een licht te zijn aan Israëls kerkhemel, zit in de duisternis...een rokende vaswiek..

Maar God, Die rijk is in barmhartigheid, heeft de rokende vaswiek niet uitgeblust.

Het heeft Gode behaagd Zijn Zoon te openbaren.

Saul, broeder! de Heere heeft mij gezonden, namelijk Jezus, Die u verschenen is op de weg, opdat gij weder ziende en met de Heilige Geest vervuld zou worden.

Zijn er nog rokende, smeulende, dovende vaswieken? Mensen die de weg niet weten?

Mensen, die midden in de dood liggen?

Mensen, die zich langer niet kunnen verheugen en vermaken met de rook van hun walmende pit?

Welk een troost wordt dan verkondigd in de woorden aangaande de Knecht des Heeren.

Hij verbreekt het gekrookte riet niet.

Hij, de Zaligmaker van zondaren, blust de smeulende pit niet uit.

Bij Hem is de Geest der waarheid. Van Hem is de olie. Zijn bloed doet de rokende vaswiek leven.

Bent u opgebrand? Leeg aan olie? Komen uw gerechtigheden u voor als een wegwerpelijk kleéd?

Stelt ge u misschien voor hoe Hij als een leeuw uw beenderen zal breken? Ik denk aan een

enkel woord van Paavo Ruotsalainen: Werp u

op de boze dag in de armen des Heeren, zó als ge zijt. Om het even, of Hij u doodt dan wel

of Hij u in het leven laat; wanneer de duivel en de schijnheiligen heiligheid van u eisen,

ga dan naar de berg Golgotha en vraag de gekruisigde moordenaar of Christus aan de

heiligen Zijn genade schenkt.

Haast u, voordat de misdadiger de geest geeft, en wanneer de misdadiger zó hoogmoedig zou

zijn, dat hij u zijn kennis van de liefde van Christus niet wil meedelen, ga dan naar de verloren zoon, die geeft u heel nauwkeurige inlichtingen.....

Trouwens, wanneer ge u als gekrookt riet niet kunt "werpen" in de armen des Heeren..hebt nochtans goede moed.

De goede Herder raapt de gekrookte rietjes één voor één op.

Tenslotte..wanneer iemand onder ons aan het einde van de reis gekomen is, zoals we toch allen uit dit leven moeten scheiden..en we liggen als zo'n rokende vlaswiek in ons bedje of op de grond..O, dan zal Hij, op de drempel van tijd en eeuwigheid, Zijn Woord aan u bevestigen: Het gekrookte riet verbreek Ik niet. De rokende vlaswiek blus Ik niet uit. Dat kan Hij doen, omdat Hij Zichzelf liet verbreken tot een rantsoen voor velen.

Eenvoudiges wil God steeds gadeslaan.

'k Was uitgeteerd, maar Hy is vol ontferming.
Soek dan, my siel, jou rus in sy beskerming,
Hy 't jou verlos, en aan jou welgedaan.

U het my siel weer van die dood bevry;
in droefenis droog U, o Heer, my trane;
U lei my voet langs nuwe lewensbane,
om in u lig te wandel, lewensbly.

Psalm 116:4,5.

*